

PODZIMNÍ ČÍSLO

Doubraváček

Doubravský školní časopis, který bude vycházet každé
roční období.

Redakce: Jakub Tokár

Patrik Janičák

Jarda Hanák

Oliver Renta

Břet'a Hroch

a paní učitelka Lenka Kolompárová

PODZIMNÍ ČÍSLO

Milí žáci,

začal nový školní rok a s ním přichází i nové číslo školního časopisu *Doubraváček*. V tomto roce máme také zbrusu nové složení redakční rady, která pro Vás bude čtyřikrát ročně připravovat různé články, ankety, křížovky, hádanky a mnoho dalších. Zapojit se ale může úplně každý! V podzimním čísle najdete několik rubrik. V rubrice OSLAVILI JSME... jsme pro Vás vybrali svátky, které se slaví v měsíci říjen a listopad. Jak také jistě víte, ve škole máme novou paní ředitelku, které jsme položili pár otázek, které nás zajímaly. Celý rozhovor najdete na stránkách PTALI JSME SE.... Další rubriky VYLUŠTI SI... a ZASMĚJ SE...☺ jsou určeny ke zlepšení Vaší nálady v chladných podzimních dnech.

Krásný podzim Vám přeje celý redakční tým!

OSLAVILI JSME...

Halloween (nebo Hallowe'en, ale nikoliv Helouvín, Helloween nebo Haloween) je původně keltský svátek, který se slaví v USA, Kanadě, Velké Británii, Austrálii a v dalších anglosaských zemích. Datum Halloweenu je každý rok stejný, slaví se 31. října, den před křesťanskou slavností všech svatých. Mezi symboly Halloweenu patří dýně, kostýmy, masky a strašidelná výzdoba.

Historie a původ Halloweenu

Název halloween je zkratkou spojení *All Hallows' Eve*, kterým se ve staroangličtině označoval předvečer dne všech svatých. Lidé si ten den připomínají své zesnulé předky. První zmínky o svátku sahají přibližně do roku 1745, jméno se v průběhu let komolilo, až vznikl Halloween.

Historie Halloweenu sahá k slavnosti Samhain, kdy skotští Keltové slavili konec žní a příchod zimy, temnější části roku. Od 16. století bylo zvykem chodit v kostýmech stavení od stavení a výměnou za básničku či koledu vybírat potraviny. Strašidelné kostýmy měly představovat duše zemřelých.

Do Ameriky se Halloween rozšířil s masovou imigrací Irů a Skotů v 19. století. Puritáni (angličtí reformovaní protestanti) z Nové Anglie na východě USA byli zpočátku proti oslavám Halloweenu.

Symboly Halloweenu

Vydlabané dýně jsou nejznámější symbol Halloweenu, svíčky se do nich vkládaly, aby usnadnili koledníkům orientaci v potměšilých ulicích. Co nejstrašidelnější obličej na dýni má odhánět zlé duchy.

V USA je oranžová dýně známá jako jack-o'-lantern nebo jack o'lantern. Zajímavé je, že Skotové a Irové původně vyřezávali tuříny (představte si řepu). S dýní přišli imigranti z Ameriky, neboť se lépe vydlabává a výsledek je strašidelnější.

OSLAVILI JSME...

Čarodějnice dle pověr doprovázejí na cestách zlé duchy. Lidé se jich báli a věřili, že na Halloween mají čarodějnice největší moc.

Masky a kostýmy sloužily slavicím Keltům k matení zlých duchů. Lidé v té době věřili, že strašidelnými převleky duchy zmatou a oni je nechají být. Američané se začali převlékat do kostýmů počátkem 20. století, tentokrát již pro zábavu.

Kočka byla za posvátnou bytost považována již Egypťany, kteří ji uctívali jako bohyni úrody. Ve středověku byly černé kočky vnímány jako mazlíčci čarodějnic, a tak jako symbol Halloweenu přetrvaly dodnes.

Halloweenské tradice, zvyky a hry

Trick-or-treating v překladu znamená „Dejte mi koledu, nebo vám něco provedu“ a je to nejznámější tradice Halloweenu. Děti v kostýmech obcházejí sousedy, zpívají koledy a získávají za ně drobné sladkosti. Pokud je majitel domu suchar a neotevře jim dveře, provedou mu drobnou lumpárnu. Koledovat se chodí vždy po setmění.

Hororové historky a strašidelné příběhy si mezi sebou vypráví starší děti. Čím děsivější, tím lepší. Mnoho seriálů vysílá v halloweenském týdnu speciální čarodějnické díly.

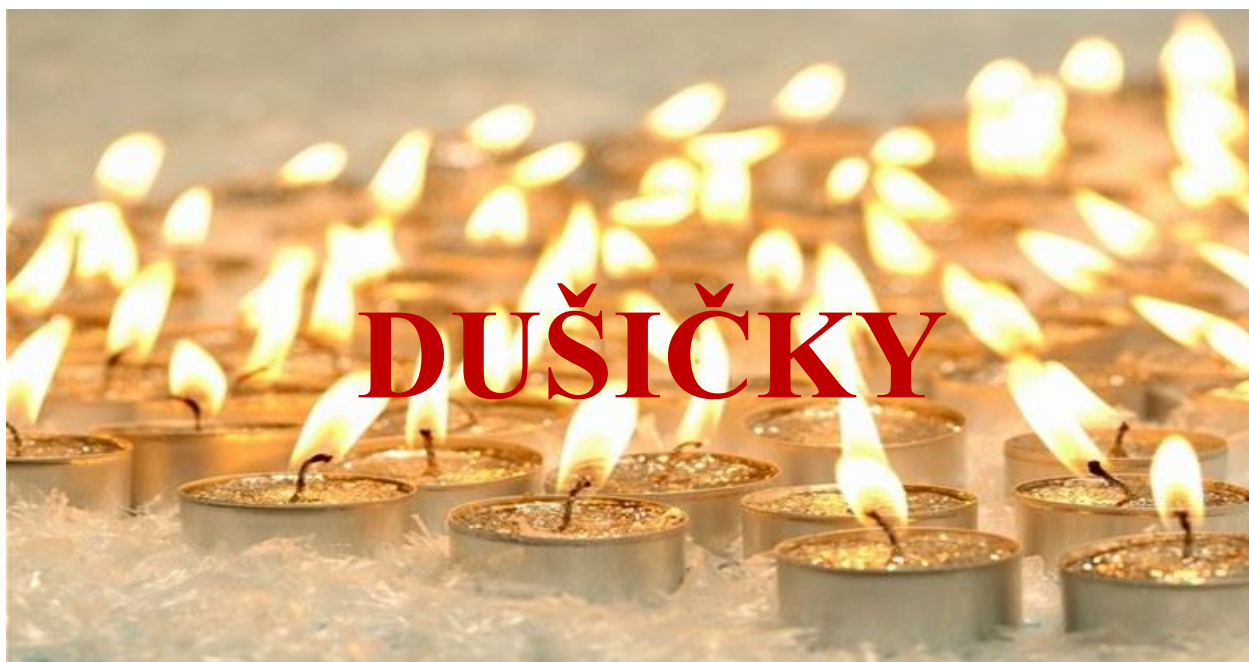
Halloweenský průvod se pořádá ve větších městech, děti v něm soupeří o nejoriginálnější a nejstrašidelnější masku. Nejznámější je newyorský The Village Halloween Parade.

Autor: Patrik Janičák

Zdroj: <https://chcidoameriky.cz/svatek-halloween-symbyly-zvyky-a-tradice>

OSLAVILI JSME...

Na den 1.11. připadá svátek Všech svatých a den nato Památka všech zemřelých – dušičky. Oba tyto dny vzpomínají pozůstalí na své zemřelé příbuzné a přátele. V tyto dny všichni přicházejí na hřbitovy, kde očistí okolí hrobu, kde pokládají věnce, květiny a zapálí svíčku, pak se v tichu pomodlí za spásu duší.

*Na dušičky pamatujme,
z očistce jim pomáhejme!
Budou na nás vzpomínat
až my budem umírat...
V dušičkový večer*

*rozžehneme svíčky,
modlíme se tiše
při nich za dušičky.
Poslední již svíce
zvolna dohořívá,
za duše, jichž nikdo,
nikdo nevzpomíná.*

Málokdo ví, že z evropského svátku dušiček vznikl anglosaský svátek Halloween. V minulosti se v Podkrkonoší slavily Dušičky podobně, jako je tomu dnes například v USA, tzn. s průvody strašidelných a děsivých masek.

Autor: Kuba Tokár

Úryvek z knihy "Lidové obyčeje a nápady pro šikovné ruce - Podzim"

Zdroj: České tradice, knižní archiv České tradice, internet

OSLAVILI JSME...

100 LET OD ZALOŽENÍ PRVNÍ ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

28. října 1918 vznikla první Československá republika. Prvním prezidentem se stal Tomáš Garrigue Masaryk, který už od zapojení českých zemí v rámci Rakouska – Uherska do první světové války bojoval o osamostatnění Čech, Moravy a Slezska...

Je rok 1915 a v Evropě zuří válka, které se později bude říkat první světová. Češi bojují na straně Rakousko – Uherska za svého císaře Františka Josefa I. A i když jsou v monarchii nespokojeni, málo koho napadá myšlenka na samostatnost. Těch mužů je skutečně jen několik a jsou pronásledováni – Alois Rašín, Karel Kramář. Ti byli zatčeni za rozvracení monarchie a odsouzeni k trestu smrti. Dále to byl Edvard Beneš a jeho univerzitní profesor Tomáš Garrigue Masaryk – ti raději prchají ze země. Ve Francii se k nim připojuje slovenský politik a francouzský generál Milan Rastislav Štefánik. Tato pětice jako jediná sní o samostatnosti Čechů a Slováků. Tomáš Garrigue Masaryk cestuje po Evropě a vyzívá: „Rozbijte Rakousko – Uhersko, střední Evropě bude mnohem lépe.“ Po Františkovi nastupuje na trůn Karel I., poslední císař Rakouska – Uherska. Karel chce vyjít Čechům a Slovákům vstříc, dokonce omilostnil Aloise Rašína a Karla Kramáře.

Je rok 1918. Pro Rakousko už je válka skoro prohraná a český národ konečně cítí, že se schyluje k velké změně. Lidé si šeptají o profesoru Masarykovi, který si také mezi tím vyjednal podporu u amerického prezidenta Wilsona. 28. října 1918 se Beneš setkává s Kramářem ve švýcarské Ženevě a na poslední chvíli se domlouvají, jak má nový stát vlastně vypadat. Beneš rozhoduje, že se z nového státu stane republika. Toho dne v Praze přichází úřední zpráva, že Rakousko je ochotné přistoupit k rozpadu Rakouska – Uherska, a tedy schválit vznik nového Československého státu. Teoreticky to ještě nic neznamenalo, ale český lid si to vyložil po svém. Začali vykřikovat „Jsme svobodni, jsme svobodni!“ Dav to bere za hotovou věc. Lidé pověsili na sochu svatého Václava československou vlajku. Tomáš Garrigue Masaryk se do své vybojované země vrátil až za dva měsíce. Tam, kde zastavil jeho vlak, ho vítal nadšený dav. Je mu 68 let a svůj největší životní úkol splnil. Až mu za nějakou dobu budou přát k 80. narozeninám, československý parlament přijme zákon, jaký v dějinách nemá obdoby. Ten zákon bude obsahovat jen jednu větu:

„Tomáš Garrigue Masaryk zasloužil se o stát!“

OSLAVILI JSME...

My jsme vznik první Československé republiky oslavili ve škole v pátek 26. října. K této příležitosti jsme se také ptali našich mladších i starších spolužáků, co si myslí o rozpadu ČSR, co mají nejraději na Česku a Slovensku, co by změnili v naší zemi a jak si představují ideální domov...

Žáci V. třídy se v České republice cítí dobře. Někteří by byli rádi spojeni se Slovenskou republikou. Mají tam členy své rodiny. Navštěvují Slovensko, např. Bešeňovou, Vysoké Tatry, Žilinu, Bratislavu atd. Jejich oblíbeným slovenským jídlem jsou halušky s brynzou, parenica, korbačíky. Sledují slovenské televizní pořady, např. Československo má talent, seriál Horná Dolná, poslouchají hudbu od Adama Ďuricy, Kataríny Knechtové, Simy, skupiny Elán, No name a jiné. Rozumí také některým slovenským slovům, např. izba, čučoriedky, korytnačka. (5. třída)

Pro žáky IV. třídy je domov místo, kde žijí a bydlí se svými rodiči, cítím se doma bezpečně a spokojeně, domovem je pro ně celá Česká republika. V Česku se jim líbí památky a muzea, krásná příroda, hory, český fotbal a hokej. Slovensko á překrásné Tatry a také hlavní město Bratislavu. (4. třída)

OSLAVILI JSME...

Myslíš si, že je dobře, že se Československo rozpadlo?

Ne, protože jsme za to všichni před 100 lety bojovali. (Břet'a 6. třída)

Ano. Kdybychom se nerozpadli, tak bychom se museli učit česky i slovensky. (Eliška, 8. třída)

Ne, protože jsme menší, a když na nás zaútočí, tak prohrájeme. (Peťa, 6. třída)

Myslím si, že je dobře, že jsme se rozdělili, protože bychom teď museli platit eurem. (Patrik, 7. třída)

Není dobře, že jsme se rozpadly. Kdybychom se nerozpadly, byli bychom větší a méně závislý na ostatních státech. (Kuba, 7. třída)

Kdybychom se nerozpadli, mohli jsme být silnější stát. (Alex, 7. třída)

Co máš rád/ráda na Česku a co na Slovensku?

V Česku máme pěkný holky. (Radek, 8. třída)

Na Česku se mi líbí, že v některých městech není tak moc znečištěné ovzduší a krajina. Slovensko má hezčí krajinu a silnice. (Adéla, 9. třída)

V Česku se mi líbí Vinohrady, Krkonoše, Jizerské hory a venkov. Slovensko má dobré jídlo a Bratislavu. (Robin, 8. třída)

Na Slovensku mám ráda to, že lidé dokážou nahlas vyjádřit svůj názor i styl oblékání a nezajímá je to, co na to řeknou ostatní. (Alena, 9. třída)

Jak si představíš ideální domov, co bys změnil/a v naší zemi?

Ideální domov si představím tak, že na zemi nebudou žádné odpadky a plasty. Chci, aby byla čistá zem. (Patrik, 7. třída)

Ideální domov je místo bez násilí a utrpení. (Sára, 9. třída)

Jsem hrdá na svou vlast, domov je pro mě to, kde mě přijmou takovou, jaká jsem. (Kača, 8. třída)

V naší zemi by na tom mohlo být lépe zdravotnictví. Je nedostatek doktorů a všech pracovníků v oblasti medicíny. (Kačka, 9. třída)

Ideální domov si představuji tak, že by byla větší a menší místa pro vozíčkáře. Také bych chtěla lepší a rychlejší dopravu. (Verča, 7. třída)

Ideální by bylo, kdyby všichni měli všeho tolik, kolik by potřebovali. (Filip, 9. třída)

Změnil bych to, aby nebyla povinná školní docházka. Není to fér, protože každý člověk má talent na něco jiného. (Adam, 7. třída)

Chtěl bych, aby si byli opravdu všichni rovni a aby se dalo politikům věřit. (Adam, 8. třída)

OSLAVILI JSME...

Po vzniku Československa jsme také museli stanovit například nové státní hranice, vymyslet novou měnu, hymnu, vlajku, státní znak a další. Hymnou se stala píseň Kde domov můj, která pochází z divadelní hry *Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka* od Josefa Kajetána Tyla. Hudbu k této hymně složil František Škroup.

ZAZPÍVEJ SI! :)

Kde domov můj,
kde domov můj?
Voda hučí po lučinách,
bory šumí po skalinách,
v sadě skví se jara květ,
zemský ráj to na pohled!
A to je ta krásná země,
země česká, domov můj,
země česká, domov můj!

Autoři: paní učitelka Lenka Kolompárová

Patrik Janičák

PTALI JSME SE...

Jak všichni víme, od začátku nového školního roku máme novou paní ředitelku – paní Ošeldovou. Náš redakční tým pro ni sestavil otázky:

Proč jste se rozhodla jít zrovna na školu ZŠ Doubrava?

Po pravdě řečeno, jsem se na tuto školu dostala šťastnou náhodou. Po ukončení studia jsem hledala umístění v okolí bydliště. Obrátila jsem se také na školu, kam jsem chodila od 1. do 8. třídy. Zdejší paní zástupkyně tenkrát oslovila paní ředitelku Molíkovou, která v té době hledala učitelku na 1. stupeň. A tak jsem se ocitla na Doubravě ;)

Jaký jste měla cíl? Chtěla jste se už tehdy stát ředitelkou školy?

Cíl jsem měla stejný jako dnes. Chtěla jsem pracovat s dětmi a učit. Určitě jsem neplánovala, že se někdy stanu ředitelkou školy.

Učila jste někdy na jiné škole?

Jiné školy jsem navštívila pouze během vysokoškolské praxe. Jak jsem již napsala, po ukončení studia jsem nastoupila na zdejší základní školu.

Kolik let už učíte na této škole?

Hodně dlouho. Raději nebudu uvádět přesné číslo, ale napovím. Děti, které se narodily v roce, kdy jsem nastoupila na tuto školu, už pravděpodobně mohou studovat 3. ročník VŠ.

Jaká byla vaše první třída, kterou jste učila?

Byla to jedna z těch, na kterou kantor nezapomíná.

Jakou třídu jste učila/učíte nejraději nejvíce vzpomínáte)?

Učím ráda, za celou dobu mé praxe se mi nestalo, že bych do některé třídy chodila nerada. Ale jako třídní učitelka jsem nejlépe poznala „své třídy“, proto by se dalo říci, že jsem měla nejraději právě tyto třídy.

Čekala jste, že se někdy stanete ředitelkou, proč jste se rozhodla, že se budete ucházet o místo ředitelky školy?

Vzhledem k tomu, že si mě bývalá paní ředitelka Molíková vybrala jako svou zástupkyni, věděla jsem, že také počítá s tím, že by mi mohla jednou školu předat. Rozumím tomu, že chtěla, aby po ní školu

PTALI JSME SE...

převzal někdo, kdo to tady má rád. Paní Molíkové se podařilo vytvořit rodinnou školu, kde se všichni navzájem známe a pomáháme si. Rozhodla jsem se tedy, že její očekávání nezklamů a povedu školu stejným směrem.

Kolik vyděláváte peněz jako ředitelka školy???

Platy pedagogů nejsou tajemstvím, jsou určovány na základě platových tabulek pro státní zaměstnance.

Hodláte zde udělat bufet???

Vzhledem k tomu, že ve škole nejsou odpovídající prostory, určitě ne. Navíc mají žáci možnost nakoupit si cestou do školy ve zdejších obchodech.

O co se musíte starat, když jste ředitelkou?

Zjednodušeně řečeno o vše – od zajištění provozu budovy, přes naplnění vzdělávacích cílů, dodržování zákonů, oblasti bezpečnosti, požární ochrany, hygieny, GDPR, po administrativní práce, zpracovávání a podávání projektů (Mléko a ovoce do škol, ozdravné pobyty, obědy pro žáky, Šablony atd) a také maličkosti jakými je uzamykání kol do školní kolovny nebo objednávání paliva. A to jsem si určitě nevzpomněla zdaleka na všechny své povinnosti.

Je být ředitelkou takové, jaké jste si představovala?

Vzhledem k tomu, že jsem působila 3 roky na pozici zástupkyně ředitelky školy, měla jsem představu o tom, co vše je nutné zabezpečit, aby škola fungovala. Nicméně mě zaskočilo množství administrativní práce – vyplňování statistických výdajů, různých výkazů a dotazníků. Někdy mám pocit, že už jsme spíše úředníci než učitelé, ale to se týká všech pedagogů.

Autoři otázek: Břet'a Hroch

Oliver Renta

Jarda Hanák

Patrik Janičák

Jakub Tokár

VYLUŠTI SI...

Osmisměrka

V	Ý	H	O	Z	E	T	A	M	I	T	L	U
K	Z	P	O	L	A	P	Á	E	S	Z	Ž	O
O	M	N	U	D	I	S	K	E	C	M	B	W
T	A	K	E	C	T	N	T	K	M	R	H	F
Ú	L	C	K	U	R	N	E	A	A	Ý	O	D
D	N	E	H	R	O	F	B	N	V	O	T	F
U	E	CH	E	K	P	R	A	V	I	D	L	A
M	P	V	Y	K	S	S	O	U	P	E	Ř	I
P	O	Č	Í	T	Á	N	Í	Á	L	L	U	P

CUP	OBRANA	TM
DISK	OPEN	TÝM
DUMP	OVER	ULTIMATE
FORCE	PICK	ÚTOK
FORHEND	POČÍTÁNÍ	VÝHOZ
CHECK	PRAVIDLA	WFDF
CHYT	PULL	ZASTAV
KONTEST	SOUPEŘI	ZONA
LINE	SPORT	ŽZ

V TAJENCE SE DOZVÍTE, CO NA NÁS O VÍKENDU MIMO JINÉ ČEKÁ.

KŘÍŽOVKY S HÁDANKOU

Když v následujících mřížkách zaškrtnete slova napsaná vlevo, můžete si přečíst zbytek tajenky (rozluštění hádanky). Slova zaškrťte pouze svisle a vodorovně.

AUTO
BOB
BOTY
ČOČKA
JAKUB
KAČER

RAJČE
ROTA
RUB
RUKA
RYBY

R	A	J	Č	E	O
Č	K	A	Č	E	R
R	U	K	A	R	Y
U	A	U	T	O	B
B	O	B	O	T	Y
Č	O	Č	K	A	I

Dvě kukačky sedí vedle sebe, jedna druhou však nevidí. Co je to?

Autor: Patrik Janičák

ZASMĚJ SE... ☺

Malý Pepíček, který ještě neumí ani pořádně říct R, už jede sám tramvají a co víc, má v tašce vydru! Přistoupí dva policajti, chvíli čichají, ale pach ryby je příliš silný, než aby se mylili a tak se zeptají přímo Pepíčka: „Co to tady smrdí?“ „Vydva“

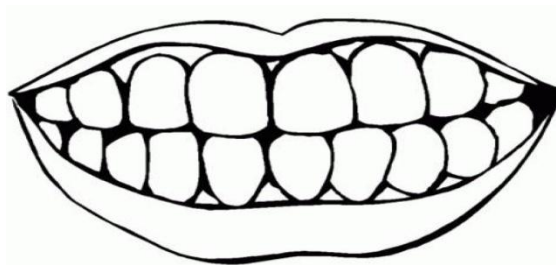
U večere se chlubí Pavlík tatínkovi: „Tati, zbavil jsem babičku zlozvyku, už si nekouše nehty!“ „To jsi hodný kluk, a jak se ti to povedlo?“ „Zakopal jsem jí zuby na zahradě!“

Zavolá si pán klučinu a ptá se ho, jak se jmenuje? „Jako můj táta.“ „Dobře, a jak se jmenuje tvůj tatínek?“ „Přece jako já.“ „No a jak se teda oba jmenujete?“ nevzdává to pán. „No stejně přece!“

Pepíček přiletí domů a volá: „Mami, mami, koupíš mi kolo?“ „Ne, je to moc drahé!“ „Ach jo, a nechceš si se mnou hrát aspoň na maminku a na tatínka?“ dál žadoní kluk. „To bychom mohli.“ souhlasí matka. „Tak se obleč, jdeme koupit malému kolo!“

Pepíček přinese tatínkovi zažloutlé vysvědčení, ten je obrací ze všech stran a povídá: „To je tragédie, něco tak děsného jsem ještě neviděl!“ „Vid' tati, já taky ne, to jsem našel na půdě v tvój krabici.“

Autoři: Břet'a Hroch

Oliver Renta

Jarda Hanák

Patrik Janičák

Jakub Tokár

Zdroj: <http://vtipy.org/vtipy-pro-deti/>